

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

De langstlevende echtgenoot : een vergelijking van de positie van de langstlevende echtgenoot in het Marron-erfrecht met de positie van de langstlevende in het Caraïbisch en het Surinaams erfrecht

Veira, M.A.

Publication date
2006

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Veira, M. A. (2006). *De langstlevende echtgenoot : een vergelijking van de positie van de langstlevende echtgenoot in het Marron-erfrecht met de positie van de langstlevende in het Caraïbisch en het Surinaams erfrecht*. Wolf Legal Publishers.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Conclusies

De positie van de langstlevende echtgenoot in het Marron, Caraïbsch en Surinaams recht heeft een aantal verschillen en overeenkomsten opgeleverd. De discussie over deze uitkomsten zal pas tot duidelijk zichtbare resultaten leiden als het recht van de Marrons en Caraïben erkend wordt door de Centrale Overheid van Suriname en als deze erkenning zich voortzet in aanpassing van de regelgeving.

Op het internationale vlak wordt, zoals eerder aangehaald in hoofdstuk 3, gewerkt aan de vastlegging en acceptatie van de rechten van Inheemsen en tribale volken.

Het proces van erkenning en vastlegging van de rechten van Inheemsen is in een verder gevorderd stadium dan het proces waarin de tribale volken gewikkeld zijn. Brazilië, Mexico en Australië bijvoorbeeld zijn zelfs zo ver dat zij de rechten van de Inheemsen vastgelegd hebben in hun grondwet en verder in andere wetten hebben uitgewerkt. De erkenning en vastlegging van de rechten van de afstammelingen van de Marrons begonnen echter pas in de jaren 80 en 90 van de vorige eeuw.⁴⁷⁴

Hoewel de Inheemsen in hun strijd om erkenning verder zijn dan de afstammelingen van de Marrons, blijven een aantal punten voor beide groepen problematisch. Problematisch blijft dat niet alle traditionele aanspraken kunnen worden omgezet in eigendom volgens internationale normen en dat niet alle traditionele gebruiken (die wreed en discriminerend kunnen zijn, zoals rituelen van inwijding in de gemeenschap) stroken met universele normen van mensenrechten.⁴⁷⁵

Aan de andere kant is de internationale gemeenschap als totaliteit nog ver verwijderd van een unaniem concept over de wijze waarop mensenrechten begrepen moeten worden. Noch is er volledige en algemene overeenstemming over de wijze waarop de ethische en legale consequenties geïnterpreteerd moeten worden. Een recht is immers een product van een bestaande sociale orde, waardoor verschillen in de interpretatie over de toepasbaarheid en geaccepteerdheid van particuliere rechten gebonden zijn aan specifieke culturele en religieuze tradities. Iets dat in de ene socio-culturele context geaccepteerd wordt als een recht (bijvoorbeeld het recht van de vrouw op abortus) kan in de andere gezien worden als een ontkenning van een ander recht (in het voorbeeld het recht op leven van het ongeboren kind). Het is daarom van belang dat de aanwezigheid en de status van de culturele en religieuze ideeën op de mensenrechten geaccepteerd worden.⁴⁷⁶ Deze gebondenheid van het recht aan culturele en religieuze tradities komt in Suriname tot uiting door het bestaan van bijvoorbeeld het Marron-erfrecht en het erfrecht van de Caraïben. Een betere overeenstemming op internationaal niveau over de wijze waarop mensenrechten begrepen en geïnterpreteerd moeten worden zal leiden tot erkenning, acceptatie en toepassing van de mensenrechten en met name gelijke

⁴⁷⁴ Bello & Rangel 2002, p. 51.

⁴⁷⁵ http://www.amnesty.nl/overamnesty/encyclopedie_i.shtml#357, laatst bezocht op 07 december 2005.

⁴⁷⁶ Gallagher 1985, p. 80.

rechten voor man en vrouw bij alle culturele en religieuze groepen in een land c.q. in Suriname.

Suriname heeft de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens geratificeerd en zou er dus voor moeten zorgdragen dat er in het huwelijksvermogens- en erfrecht van de Marrons geen discriminatie op grond van het geslacht plaatsvindt. Daar het zoals eerder gezegd van belang is de invloed van de culturele en religieuze ideeën op de rechten van de mensen te onderkennen en accepteren en gezien het feit dat de rechten van de Inheemsen en tribale volken niet opgenomen zijn in de Universele Verklaring van de rechten van de mens, ligt de oplossing van dit vraagstuk op het internationale vlak.

De reeds bestaande Verklaring moet aangepast worden omdat de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens een stap voorwaarts in het respect voor en de effectieve beoefening van de mensenrechten is. Het is een internationaal instrument dat toegepast en gerespecteerd moet worden door de landen die lid zijn van de Verenigde Naties. Het geeft een committering van hun kant weer om te verzekeren dat zij de mensenrechten zullen toepassen in hun landen. De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens wordt echter gebruikt in overeenstemming met de belangen van de dominante machten binnen de Verenigde Naties. De Verenigde Naties moeten komen tot een volledige herziening van hun werk, waarbij de economische, politieke, sociale en culturele rechten bij elkaar gezet worden en waarbij de autonomie en rechten van inheemse, tribale volken, etnische en culturele minderheden meegenomen worden sinds deze niet opgenomen zijn in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.¹⁷⁷ Zodoende kan gekomen worden tot definities van mensenrechten die voor alle landen acceptabel en toepasbaar zijn. Hierna zal pas sprake zijn van een universele invulling van het gelijkheidsbegrip. Toetsing van het huwelijksvermogens- en erfrecht van de Marrons aan dat gelijkheidsbegrip is mijns inziens dan wel gerechtvaardigd.

In het verlengde van deze denkwijze moet de cultuur van de Marrons en de Cariben van Suriname behouden worden, beter bestudeerd worden en moeten zij in staat worden gesteld om vrijelijk hun culturele en economische rechten tot uitdrukking te brengen. De verkrijging van een zakenrechtelijke titel op de grond en daarmee samenhangende het al dan niet vererven daarvan door een individu of een groep, is een van de rechten die een oplossing verdient. Hieromtrent moet zoals eerder aangegeven, verder onderzoek verricht worden. Bij de oplossing van dit vraagstuk speelt vooral de rijkdom van het Surinaamse binnenland aan delfstoffen mee. Deze rijkdom zou het gehele Surinaamse volk ten goede moeten komen. De Surinaamse wetgeving biedt echter nu reeds mogelijkheden voor oplossing van dit probleem. In geval namelijk de sterkste zakenrechtelijke titel op de grond, het eigendomsrecht, aan de Marrons en Inheemsen verleend zou worden, dan komen er minder belangen van de rest van de Surinaamse bevolking in het geding dan in eerste instantie gedacht wordt. Het Decreet Mijnbouw¹⁷⁸ geeft namelijk in artikel 2 aan dat alle delfstoffen in en op de grond worden geacht te zijn afgescheiden van de

¹⁷⁷ Menchú Tum 1998, p. 109-110.

¹⁷⁸ Decreet van 8 mei 1986, S.B. 1986, no. 28.

eigendom van de grond. Verder wordt in dit artikel bepaald dat alle delfstoffen binnen het grondgebied van de Staat Suriname, waaronder mede begrepen de territoriale zee haar bodem en ondergrond in eigendom aan de Staat toe behoren. In de aanbevelingen die hierna volgen wordt er een voorstel gedaan over de manier waarop de rechten van deze groepen binnen Suriname behouden kunnen worden.

